

Verslag partnerconsultatie Welzijn & Preventie

Onderwerp: subsidietraject Welzijn & Preventie

Datum: maandag 29 juni 2026, 09.00 – 12.00 uur

Locatie: Gemeentehuis Rheden, raadzaal

Doel en opzet

Wethouder Cyril Weijers opende de bijeenkomst en benadrukte dat de gemeente meer wil inzetten op voorzorg en preventie, zodat zwaardere zorg waar mogelijk wordt voorkomen. Nysingh Advocaten, die de gemeente begeleidt bij het opstellen van de subsidieregeling, lichtte toe dat de regeling nog in voorbereiding is: deze bijeenkomst is geen selectieprocedure, maar bedoeld om kennis en inzichten van partners op te halen. Na een toelichting op het beleidskader en de keuze voor een subsidieregeling zijn vijf vragen voorgelegd via Mentimeter.

Beleidskader en subsidieregeling in het kort

Het verrijkt beleidskader Welzijn & Preventie zet in op: zichtbare professionals in de buurt (opbouwwerk 2.0), een buurtagenda die aansluit op wat er lokaal speelt, maatwerk per buurt of kern, sterkere onderlinge samenwerking tussen vrijwilligersorganisaties, en professionals die nabij en laagdrempelig aanwezig zijn op plekken als dorpshuizen, bibliotheken en scholen. De nadruk verschuift van doorverwijzen naar samenwerken tussen hulp, sociale basis en specialistische kennis. De gemeente wil formele organisaties ook verbinden aan de kennis en kunde van vrijwillige inzet. Niet alleen voor individuele hulpvragen, maar ook voor het netwerk van de wijk.

De gemeente kiest voor een subsidieregeling in plaats van een inkooptraject: dat biedt meer ruimte om flexibel mee te bewegen met ontwikkelingen en behoeften, kan voor langere termijn en eenvoudiger verlengd worden, en legt de nadruk op vertrouwen en gezamenlijkheid in plaats van controle en KPI's. Meer inzet op preventie en welzijn moet op termijn bijdragen aan minder individuele indicaties. Er komt geen programma van eisen, maar een uitwerking van het beleidskader die partners samen met de gemeente invullen. Uitgangspunt is niet één partij die al het welzijnswerk uitvoert, maar lokale partijen die als alliantie (met de gemeente als partner aan tafel) de wijken in gaan.

Input van partners (Mentimeter)

Na de pauze zijn vijf vragen voorgelegd via Mentimeter. Deelnemers gaven per organisatie schriftelijk input en lichtten dit waar gewenst mondeling toe. Hieronder de kern per vraag.

1. Werken als alliantie: wat is nodig om elkaar te versterken en niet te overlappen?

Samenwerking werd het vaakst genoemd, met vertrouwen, elkaar goed kennen en duidelijke afspraken over rollen en regie als belangrijkste randvoorwaarden. Als drempel noemden partijen dat een sterke focus op wijkgericht werken kan wringen met organisaties die wijkoverstijgend werken: kleine organisaties hebben niet de capaciteit om overal aan te sluiten, en het verschuiven van subsidies kan onrust geven. Het spanningsveld tussen organisatiebelang en alliantiebelang vraagt een open gesprek; de gemeente heeft hierin een rol als opdrachtgever én partner, door dat gesprek aan de voorkant te faciliteren. Een verbinder, coach of procesbegeleider kan kleinere organisaties aangehaakt houden. Als kansen zagen partijen: meer commitment, continuïteit van wat al werkt, maatwerk per dorp, een sterkere verbinding met de eerstelijnszorg (gezien de vergrijzing), en een centrale rol voor opbouwwerk 2.0.

2. Eén gezamenlijke subsidie. Partners gezamenlijk verantwoordelijk voor de verdeling van taken en middelen. Goed idee ook voor de kleine organisaties

De antwoorden laten een duidelijke tweedeling zien. Kansen: één penvoerder, betere afstemming, meer verbinding, gedeelde verantwoordelijkheid en minder capaciteitsverlies aan losse aanvraag- en verantwoordingsprocessen. Risico's: verlies van positie voor kleine organisaties, minder transparantie, en de vraag of dit nu al aan de orde is. Partijen benoemden meermaals dat “geld ook macht” betekent: als middelen op één plek worden belegd, kan dat ten koste gaan van lokale initiatieven. De gedeelde lijn: eerst investeren in partnerschap en vertrouwen, dan pas toewerken naar één subsidie; dit is een mogelijk eindbeeld, geen startvorm. Aandachtspunten voor de uitwerking: positie van kleine organisaties, verdeling van middelen, continuïteit, en vertegenwoordiging in overleggen. Eventueel via clustering per thema, zodat niet iedereen overal moet aanschuiven.

3. Wat is nodig om snel én zorgvuldig te starten? Wat is een passende termijn?

Zorgvuldig starten woog voor de meeste partijen zwaarder dan snel starten. Genoemd: een concreet stappenplan, heldere kaders, een mogelijke pilotfase, borging van continuïteit en afspraken over AVG. Meerdere partijen vroegen zich af waarom het snel zou moeten als vertrouwen (dat nu eenmaal tijd kost) een randvoorwaarde is.

Inhoudelijk kwam terug dat niet alles wijkgericht kan: organisaties die dorps- of gemeenteoverstijgend werken (bijvoorbeeld op ouderen, jeugd of financiën) hebben behoefte aan een platform of thematische tafel naast de wijkgerichte aanpak. De gemeente gaf zelf aan nog te zoeken naar het juiste schaalniveau (per wijk, per kern of per thema) en gebruikt deze input om daar een visie op te vormen. Verschillende partijen bepleitten daarom een combinatie van lokale inzet en bovenlokale afstemming, met centrale aansturing op dossiers en een heldere visie vanuit de gemeente. Lokaal regelen wat lokaal kan en bovenlokaal wat bovenlokaal nodig is, met een structuur die dienend en zo eenvoudig mogelijk blijft. Er zijn kansen om al met onderdelen te beginnen. Om het momentum niet te verliezen, kunnen we daar al mee starten.

4. Wat betekent meer ruimte voor verbonden gemeenschappen, inhoudelijk en financieel?

Genoemd werden: luisteren naar signalen, inwonersbetrokkenheid, handelingsruimte, ruimte voor initiatief en innovatie, en een integrale benadering: de alliantie is een middel, geen doel op zich. De vraag hoe besluiten democratisch en zorgvuldig worden genomen, en hoe wordt voorkomen dat inwoners worden overvraagd. Partijen noemden expliciet ook 'budget voor initiatief' als concrete financiële vraag, naast de algemenere ruimte voor initiatief. Een aandachtspunt: overleggen worden vaak overdag gepland vanuit de agenda van professionals, terwijl inwoners en vrijwilligers juist 's avonds beschikbaar zijn, waardoor zij ondervertegenwoordigd raken. Ook is er zorg dat vrijwillige organisaties te veel de systeemwereld worden ingetrokken en dat thema's als jonge mantelzorgers uit beeld raken door de aandacht voor organisatie en geldstromen. Partijen pleitten voor “luisteren naar fluisteren” (ook minder zichtbare doelgroepen zien en horen) en voor aandacht voor wat inwoners wél kunnen, niet alleen hun kwetsbaarheid. Concreet genoemd: verbinding tussen ouderen en jongeren, en tussen Velp-Noord en Velp-Zuid. In wijken als Velp-Zuid kan ongelijk investeren nodig zijn, vanwege verschillen tussen bewonersgroepen.

5. Wat is niet aan bod gekomen, maar wilt u wel meegeven?

Partijen willen duidelijkheid over de tijdslijn, de rol van de gemeente, subsidiemiddelen en het vervolgproces, en noemden aandachtspunten als subsidieschaarste, de fusie met Brummen en het risico dat regels de overhand krijgen. Starten blijft belangrijk: het zou zonde zijn om bestaande energie en netwerkvondten stil te leggen in afwachting van verdere uitwerking. Daarnaast is het belangrijk om te behouden wat goed gaat.

Twee thema's kregen expliciet een verzoek om verdieping: de veiligheidscomponent (waar raken welzijn, jeugd en veiligheid elkaar, en wie is dan aan zet?) en een steviger rol voor inwoners zelf in de volgende fase. Ook is gevraagd om in het vervolg aan te sluiten bij fysieke of ruimtelijke veranderingen in de wijk, de verbinding tussen sociaal en fysiek domein.

Vervolg

Van deze bijeenkomst is dit verslag gemaakt, dat op korte termijn wordt gedeeld met aanwezigen en niet-aanwezige partners voor wie dit relevant is. Na het zomerreces komt de gemeente actief terug op het vervolgproces: hoe de opgehaalde informatie wordt verwerkt en hoe het vervolg eruitziet.